

[Justitsministeren]

Særlig for så vidt angår spørgsmålet om tiltalerejsning har politimesteren i Randers over for Justitsministeriet oplyst, at han ikke har fundet grundlag for at rejse sigtelse mod kvinden for overtrædelse af bestemmelser i straffeloven eller politivedtægten. Politimesteren har i den forbindelse blandt andet henvist til, at det i politivedtægten anførte badeforbud for vandløb i byer og bymæssigt bebygget område overtrædes fra tid til anden, uden at det har medført reaktion i form af bøde. Politimesteren har supplerende oplyst, at der efter den omhandlede episode er forekommet flere tilfælde, hvor forskellige personer har taget en kortere svømmetur i havnen, uagtet hvalen befandt sig i bassinet, uden at disse tilfælde dog har medført tilkaldelse af politi eller Falck.

Politimesteren i Randers har endelig over for Justitsministeriet anført, at Falck har oplyst, at de vil tilsende den pågældende kvinde regning for den foretagne udrykning.

Da en eventuel klage over sagsbehandlingen og efterforskningen af anmeldelsen i sidste instans vil kunne indbringes for Justitsministeriet, finder jeg ikke på nuværende tidspunkt at burde kommentere spørgsmålet nærmere.

Spm. nr. S 1031

Til *industriministeren* (16/7 90) af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre forbrugerne imod at få ferierejser ødelagt og økonomisk tab på grund af dårlige elementer inden for rejsebranchen?«

Begrundelse

I 1979 gennemførtes en lov om en rejsegarantifond, som havde til formål dels at give forbrugere mulighed for erstatning, hvis et rejsebureau ikke gennemførte solgte rejser, dels at sikre et vist niveau inden for rejsebranchen.

Dengang som nu kræves der en startkapital på 200.000 kr. Tiden er løbet fra dette beløbs størrelse, mere rimeligt ville et beløb på 500.000 kr. være. Det viser ikke mindst de seneste krak, som har ramt forbrugerne hårdt og tillige været medvirkende til at så tvivl om branchens seriøsitet.

Rejsegarantifonden, som både rejsebureauer og forbrugere betaler til, har imidlertid måttet afvise at hjælpe rejsende, fordi de kun har købt

en rejse (transport), men ikke ophold. Dette skyldes regler om, at fonden kun dækker, når der er tale om transport og mindst én overnatning. Dette er næppe problemet, snarere manglende oplysning herom ved køb af en rejse.

Der er behov for et initiativ fra industriministerens side og også en undersøgelse af, om det vil være muligt at gennemføre en autorisationsordning uden omfattende bureaukrati, der måske alligevel ikke gavner forbrugerne og branchen.

Svar (25/7 90):

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Jeg kan oplyse, at afgørende ved udformningen af loven om en rejsegarantifond i 1979 bl.a. var at bevare rejsebranchens karakter af frit erhverv. Man ønskede således ikke en branche, hvor der blev stillet krav om bevilling for at drive virksomhed. Man ønskede derfor heller ikke, at der skulle stilles krav til solid økonomi eller uddannelse i branchen for at drive virksomhed. I den forbindelse bemærkes, at et udkast til en bestemmelse om, at en bevilling kunne fortabes, når ejeren og/eller direktør(e)n(e) straffedes for en kriminel handling, der nedsatte ham eller dem i offentlighedens omdømme, ikke blev vedtaget.

Man har således ved den nuværende lovs udformning ønsket at bevare branchen som frit erhverv. Formålet med loven, som instituerer en garantiordning, er, at kunderne holdes skadesløse.

Man var ved lovens udformning opmærksom på, at der i branchen kunne findes personer, der – efter at være gået konkurs med et selskab – ønskede at fortsætte virksomhed i branchen med et andet selskab. I bemærkningerne til lovforslaget anføres det imidlertid, at betingelsen om konkret sikkerhedsstillelse på 100.000 kr. (senere forhøjet til 200.000 kr.) formentlig ville have »en vis bremsende virkning i sådanne tilfælde«.

På baggrund af den seneste udvikling inden for branchen må det overvejes, om loven fungerer tilfredsstillende, og jeg vil nu drøfte med de implicerede parter, herunder Rejsegarantifonden, om tiden er inde til en forhøjelse af kravet til konkret sikkerhedsstillelse, og om der i øvrigt er behov for ændringer.